

[૫] ધનવાન માણસ અને ગરીબ વાજર

“એક ધનવાન માણસ ઝી જાંબુડી સિસર અને નરમ પેરતો અને રંજ દન સુખ-મજા અને ધુંમ-ધામ થી રેંતો હેંતો .

વાજર નામ નો એક ગરીબ સાંદ થી ભરેલો હીની ડીળી ઇપેર સોડ દેવાતો હેંતો , અને વેયો સાહતો હેંતો કે ધનવાન ના ટેબલ ઇપેર ના એઠાડા થી પેંટ ભરે;આં તક કે કુતર હુંદ આવેને હેંન ધાવ નેં સાટત હેંત .

એવું થાયું કે વેયો ગરીબ મરે જ્યો, અને હરગ દૂતે હેંને લેને ઇબ્રાહેમ ના ખુંળા મ પોતાડ્યો . વેયો ધનવાન હુંદો મર્યો અને ડાટવામ આયો .

અને અઘોલોક મ હેંને પીડા મ પડેલે આંખેં અદર કરી, સીટી હો ઇબ્રાહેમ ના ખુંળામ વાજર નેં ભાળો .

તર એને સિસાએને કેંદૂ, હે બા ઇબ્રાહેમ, મને ઇપેર દયા કરેને વાજર નેં મોકલે દે, એતરે વેયો પુંતાની અંગળી નું ટીપુંરવું પલાળેને મારી જીબ નેં ટાડી કરે, કેમકે હું ઈની ઝાળ મ તડપેં રેંયો હે .

પુંણ ઇબ્રાહેમે કેંદૂ, હે બેંટા, યાદ કર કે તું પુંતાના જીવન મ તાજી વસ્તુવેં લેં સુ ક્યો હે, અને વેમેંસ વાજર ભુંડી વસ્તુવેં :પુંણ હાવું વેયો આં શાંતિ મેંળવેં રિયો હે, અને તું તડપેં રિયો હે .

ઈની બદી વાત નેં સોડેને હમારી અને તમારી વસમ એક મુંટી ખાઈ રાખેલી હે કે ઝી કુઈ આંહું પેલે પાર તમારી કને જાવા સાહે, વેય નેં જાએ સકે; અને નેં કુઈ વેંહા થી એને પાર હમારી કને આવેં સકે .

હેને કેંદૂ, તે હે બા, હું તને થકી અરજ કરું હે કે તું હેંને મારા બાપ ને ઘેર મુંકલ, કેમકે મારા પાંસ ભાઈ હે; વેયો એનન હામેં ઈની વાત ની ગવાઈ આવે, એવું નેં થાયે કે વેયા હુંદા ઈની પીડા ની જગ્યા મ આવે .

ઇબ્રાહેમે હેને કેંદૂ, હેન કને તે મુસા અને ભવિષ્યવક્તાઓ ની સોપડજી હે , વેયા હેનની હામળેં .

હેને કેંદૂ, ના, હે બા ઇબ્રાહેમ;પુંણ અગર કુઈ મરેલ મહું હેન કને જાએ, તે વેયા મન ફેરવહે .

ઇબ્રાહેમે હેને કેંદૂ, ઝર વેયા મુસા અને ભવિષ્યવક્તાઓ ની નહેં હામળતા, તે અગર મરેલ મહું કુઈ જીવતું હુંદ થાયે જાએ તે હુંદા હેનની નેં માને.”